

твърди тръжественно мира съ Българіѣ, и въ залогъ на тоя миръ, ся нахождахъ въ Цариградъ двама Българскы Царевичи, Борисъ и Романъ. Тоя миръ Никыфоръ вардяше въ всичко-то си царуваніе.

2), Никыфоръ не е можялъ да прѣдписва на съюзный си Господаръ ничто въ такъвъ тонъ, въ какъвъ-то си прѣдставя Кедринъ; зашто Петръ по достоинство-то си, като Монархъ, былъ равенъ на Никыфора.

3), Освянь това Унгаре-ты сѣ были народъ независимъ, не подчиненъ на вомѣ-тѣ Петровѣ.

4), Ако на Никыфора ся е искало на удръжи нападенія-та на Унгаре-ты, то за това е имало на Сѣверны-ты граници на Имперіѣ-тѣ лѣша и конна войска; въ противенъ случай той е трѣбовало да ся обрѣне къмъ тѣхны-ты прѣдводители, а не къмъ Българскый Царь.

5), Владѣнія-та на Царя трѣпяхъ не малко отъ тѣя хыщници, както и владѣнія-та на Императора; за това Императоръ-тѣ не е ималъ никаквъ побудителнъ причинъ за да ся скара съ Българіѣ, което той и дѣйствително доказа съ мирно-то си поведеніе въ отношеніе-то къмъ Българіѣ.

6), Ако Царь-тѣ е обяснилъ свои-ты причины, спорядъ които той не е щялъ да прави войнѣ съ Унгаре-ты, то Императоръ-тѣ не е ималъ причинъ да начинѣ враждѣ съ Българіѣ, която въ работѣ-тѣ на Имперіѣ-тѣ съ Унгаре-ты съ това ставаше неутрална.

7) Да речемъ, че Императоръ-тѣ е искалъ да отмести на Царя, и въ такъвъ случай зашто той да не възстане самъ срѣщу него, а не противъ да възбужда Россіѣне-ты? А възбужданіе-то Россіѣне-ты отъ Императора а) щяше да бѣде най несмысленъ и низкъ пошѣпокъ; б) не щяше да принесе никаквъ ползъ на Имперіѣ-тѣ, зашто 1) Българія не бѣше вече опасна за Имперіѣ-тѣ; 2) завладѣніе-то и' отъ Свято-слава щяше да бѣде за ползъ-тѣ на Россіѣ, а не на Имперіѣ-тѣ; 3) сѣществованіе-то на Българіѣ щяше да е нужно за Имперіѣ-тѣ, като прѣграда срѣщу Россіѣне-ты.

8) Способъ-тѣ на изговаряніе-то и изложеніе-то на Кедрина и на Зонарѣ показува, колко сѣ были тѣи неукусни